

192 NOV 1967

Folketingets forhandlinger. (51)

801

17/1 67: 1. beh. af f. t. l. vedr. beregning af et reguleringspristal.

802

[Grethe Philip.]

dring. Han henviste bl. a. til et eksempel, hvor kartoffelpriserne havde været temmelig høje hele året igennem. Jeg må sige, at jeg faktisk ikke forstår argumentationen. Netop i et sådant tilfælde, hvor prisen holder sig højt hele året igennem, vil den jo også give sig udslag i det reguleringspristal, vi nu kommer frem til. Det, vi prøver at sætte ind imod, og hvis indflydelse vi gerne vil begrænse, er jo de meget kortvarige udsving.

Hvad angår indregningen af boligudgiften i reguleringspristallet, har boligforliget rejst et særligt spørgsmål. Det må være helt klart, således som det også fremgår af boligforliget, at det beløb, man skal anvende som boligpost ved beregningen af reguleringspristallet, må være baseret på de udgifter, lejerne rent faktisk og netto kommer af med, det vil altså sige den nye, fremtidige husleje med fradrag af eventuelle boligtilskud, som de bl. a. kan forekomme ved den nye sociale boligsikringsordning. Jeg kan derfor også på dette punkt tilslutte mig det foreliggende forslag om ændringer af gældende lovbestemmelser.

Antonsen: Også jeg kan tilslutte mig lovforslaget, hvis hovedsigte er at forbedre reglerne om beregning af reguleringspristallet, idet man vil søge at undgå mere tilfældige udsving og få den egentlige, brede prisudvikling til at påvirke reguleringspristallet.

På samme måde, som vi her forbedrer beregningen af reguleringspristallet, har vi fra liberalt centrums side foreslået, at man også skulle have faste bestemmelser for, hvornår forbrugsundersøgelserne skal foretages. Der blev i det høje ting den 24. november 1965 af de herrer Niels Westerby og Diderichsen fremsat lovforslag om, at der i den lov, vi behandler en ændring til her i dag, skulle indføres en ny paragraf sålydende:

„Som grundlag for pristalsberegningen lader statistisk departement hvert fjerde

år foretage undersøgelser over forbrugs-sammensætningen.“

Baggrunden for dette forslag var dels, at der i tiden forud var gået 8 år, siden statistisk departement sidst havde foretaget en undersøgelse af forbrugssammensætningen, og dels at det forhold, at der ikke var faste regler, gav anledning til stridigheder på arbejdsmarkedet. Det gik endda så vidt, at det gav anledning til en forespørgselsdebat her i det høje ting om, hvilket pristal der skulle anvendes; om det var det, der var beregnet på det ene eller det andet grundlag. Vi er fortsat af den opfattelse, at det vil være rigtigt på dette punkt at have faste regler, og vi så meget gerne, at det forslag, som dengang fremsattes, bliver indføjet nu, da loven er til revision.

Ved behandlingen af det nævnte lovforslag i 1965 mødte dette ikke så lidt sympati fra de forskellige ordførere; jeg vil erindre om, at hr. Anker Jørgensen gav udtryk for sympati, og så vidt jeg forstår af referatet, var den største betænkelighed, at det måske af og til kunne være for meget, hvis der skulle gå 4 år mellem forbrugsundersøgelserne. Vi vil i givet fald ikke have noget imod, at det forslag, som dengang blev fremsat af liberalt centrum, blev ændret, således at der kom til at stå, at det mindst skulle være hvert fjerde år, der blev foretaget undersøgelser af forbrugssammensætningen. Hvis der blev konstateret en pludselig og kraftig ændring i forbrugssammensætningen, skal der naturligvis være en mulighed for at foretage ny undersøgelse af forbrugssammensætningen, således at det virkelig er de faktiske forhold, der afspejles.

Lovforslaget, der som sagt mødte en hel del sympati ved fremsættelsen, blev i sin tid sendt i udvalg efter første behandling i slutningen af 1965, og udvalget afsluttede sit arbejde ved, da folketingssamlingen var slut i juni måned 1966, at afgive en beretning, hvori man afviste lovforslaget.

Jeg vil på mit partis vegne være meget interesseret i at høre, om ministeren og de